

WICEWOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

Białystok, 17 października 2014r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 22.10.2014r.
nr. 4219 podpis. W. Póć

dot.: BPS/043-61-2665-woj/14

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 23.10.14
nr. 6206 podpis. A

Szanowny Pan

Bogdan Borsewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku!

Odpowiadając na Pańskie pismo, do którego zostało załączone Oświadczenie złożone przez Senatora Grzegorza Wojciechowskiego wspólnie z innymi Senatorami podczas 61 posiedzenia Senatu RP w dniu 25 września 2014r. celem zapoznania się i zajęcia stanowiska poniżej odpowiadam na zadane w oświadczeniu pytania, naturalnie w zakresie w jakim mogę i posiadam wiedzę odnośnie zagadnień poruszonych w Oświadczeniu Senatorów.

Uprzejmie informuję, że aby w pełni wyjaśnić wszystkie poruszone w Oświadczeniu zagadnienia należy przedstawić w ogólnym zarysie całą sytuację związaną z wydaniem przez Wojewodę Podlaskiego /dalej *Wojewoda*/ Zarządzenia Zastępczego z dnia 16 lipca 2014r. w sprawie przyjęcia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze umożliwiającym realizację odcinka trasy dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Elk – granica Państwa na terenie Gminy Bakalarzewo /dalej *ZZWP*/.

Linia 400 kV Elk – Granica RP jest częścią mostu energetycznego Polska – Litwa, który jest projektem o strategicznym znaczeniu dla Polski i Litwy ze względu na potrzebę zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego obydwu krajów, oraz

przedsięwzięciem o przyznanym priorytetowym statusie Unii Europejskiej mającym docelowo włączyć państwa bałtyckie do wspólnego rynku energii UE.

Na terenie Polski inwestycja ta realizowana jest przez spółkę skarbu państwa Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.

Bardzo ważnym elementem przygotowania inwestycji jest zapewnienie współpracy ze społecznością lokalną w powiatach, gminach oraz województwach warmińsko-mazurskim oraz podlaskim w celu ustalenia optymalnego przebiegu trasy. Jest to szczególnie istotne ze względu na unikalny przyrodniczo charakter terenów, przez które ma przechodzić połączenie.

Projekt wymaga także rozbudowy systemu elektroenergetycznego w północno – wschodniej Polsce. Szacuje się, że strona litewska na budowę tego połączenia ma wydać około 100 mln euro, a strona polska około 600 mln euro.

Na terenie województwa podlaskiego most energetyczny Polska – Litwa przebiegać będzie przez tereny 2 powiatów - suwalskiego i sejneńskiego - w obszarze 6 gmin /Bakałarzewo, Suwałki, Jeleniewo, Szypliszki, Puńsk, Sejny/.

Wojewoda działając na podstawie art. 12 ust 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2012.647 j.t. z późniejszymi zmianami – dalej upzp) sporządza miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Bakałarzewo w zakresie koniecznym dla możliwości realizacji inwestycji celu publicznego po zaistnieniu warunków określonych w w/w art. 12 ust 3. Przepis ten wyraźnie stanowi, że: „Jeżeli rada gminy nie uchwaliła studium, nie przystąpiła do jego zmiany albo, uchwalając studium, nie określiła w nim obszarów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym i wojewódzkim, ujętych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lub w programach, o których mowa w art. 48 ust. 1, wojewoda, po podjęciu czynności zmierzających do uzgodnienia terminu realizacji tych inwestycji i warunków wprowadzenia tych inwestycji do studium, wzywa radę gminy do uchwalenia studium lub jego zmiany w wyznaczonym terminie. Po bezskutecznym upływie tego terminu wojewoda sporządza miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego albo jego zmianę dla obszaru, którego dotyczy zaniechanie gminy, w zakresie koniecznym dla możliwości realizacji inwestycji celu publicznego oraz wydaje w tej sprawie zarządzenie zastępcze. Przyjęty w tym trybie plan wywołuje skutki prawne takie jak miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.”.

Powyższy przepis stanowił fundamentalną podstawę wszystkich działań *Wojewody* zarówno przed podjęciem procedury, w trakcie jej prowadzenia, jak również po jej zakończeniu. Przepis ten w ocenie *Wojewody* - potwierdzonej w opiniach prawnych ekspertów i przez radców prawnych urzędu - obligował *Wojewodę* do odpowiedniego zastosowania przepisów *upzp* przewidzianych dla sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zanim *Wojewoda* rozpoczął prowadzenie procedury związanej ze sporządzaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii 400 kV na terenie Gminy Bakalarzewo musiało wystąpić wiele okoliczności, których zaistnienie obligowało *Wojewodę* do realizacji zapisów art. 12 ust 3 *upzp*.

W przypadku Gminy Bakalarzewo sytuacja faktyczna wyglądała następująco:

A)

gmina samodzielnie, przez ponad 2 lata prowadziła równoległe dwie procedury planistyczne. Jedna z nich dotyczyła sporządzenia zmiany studium - miała na celu wprowadzenie linii 400 kV do studium gminy. Druga procedura planistyczna **dotyczyła sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii 400 kV na terenie gminy Bakalarzewo. Szczególnie istotne jest to, że przebieg linii 400 kV dla jakiego gmina przez ponad 2 lata procedowała sporządzanie planu był identyczny z tym jaki wskazał RDOŚ, jaki wybrał Inwestor i dla jakiego obecnie *Wojewoda* sporządził plan miejscowy w trybie art. 12 ust. 3 *upzp*.** Obie procedury prowadzone w gminie były zgodne z zapisami *upzp* /art. 9 do 13 *upzp* dla studium i art. 14 do 20 *upzp* dla planu/, a to oznacza, że mieszkańcy mieli możliwość składania wniosków do sporządzanego w gminie planu, że projekt planu był sporządzany pod nadzorem Wójta gminy, że projekt planu był wyłożony do publicznego wglądu /z posiadanych dokumentów wiemy, że miało to miejsce wielokrotnie w latach 2012 – 2013/, że miała miejsce dyskusja publiczna nad ustaleniami zawartymi w sporządzanym przez gminę planie oraz to, że mieszkańcy mogli wnieść uwagi do planu. *Wojewoda* nie ingerował w działania gminy.

B)

w końcowej fazie prowadzonych przez Gminę procedur /zarówno zmiany studium, jak i sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego/ Wójt gminy Bakalarzewo jak i Rada Gminy Bakalarzewo przesłali do *Wojewody* wiele pism zawierających informacje, z których jasno wynikało, że inwestycja celu publicznego jaką

jest budowa mostu energetycznego Polska – Litwa nie zostanie wprowadzona do studium gminy, a w związku z tym zagrożona jest jej realizacja.

Otrzymywane z gminy informacje, a w ich konsekwencji zagrożenie realizacji tak ważnej inwestycji zmusiły *Wojewodę* do skierowania zapytań, czy stosowna zmiana *sukzp* określająca obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego zostanie uchwalona, kiedy taka zmiana zostanie uchwalona przez Radę Gminy, czy w ogóle zostanie uchwalona taka zmiana. Reakcją na te zapytania było **uchwalenie przez Radę Gminy Bakalarzewo uchwały XXIX/188/13 z dnia 23 lipca 2013r. w sprawie odstąpienia od uchwalenia zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bakalarzewo”, która to zmiana miała określić obszar rozmieszczenia inwestycji celu publicznego jaką jest budowa linii 2x400 kV.**

C)

z uwagi na powyższe oraz ze względu na zaniechanie Gminy Bakalarzewo *Wojewoda* zobligowany był do przeprowadzenia procedury zastępczej określonej w art. 12 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Procedura ta, jak i wymogi zawarte w art. 12 *upzp*, doprowadziły do sytuacji, gdzie *Wojewoda* przed wydaniem Zarządzenia Zastępczego „inicjującego” procedurę /zgodnie z art. 12 ust. 3 *upzp*/ uzgodnił z inwestorem – PSE S.A. termin realizacji linii 400 kV na terenie gminy Bakalarzewo i warunki wprowadzenia tej inwestycji do studium, a następnie, pismem z dnia 07 sierpnia 2013r., wezwał Radę Gminy Bakalarzewo do uchwalenia stosownej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bakalarzewo w nieprzekraczalnym terminie do dnia 16 września 2013 r., która to zmiana miała polegać na określeniu obszaru rozmieszczenia inwestycji celu publicznego jaką jest linia 400 kV Ełk – Granica Państwa - wtedy to Gmina mogła uchwalić zarówno przebieg linii jak i rodzaj /kablowa – napowietrzna/ linii w taki sposób jaki odpowiadał mieszkańcom Gminy. *Wojewoda* nie nakazywał i nie narzucał wtedy żadnych rozwiązań.

Po bezskutecznym upływie tego terminu *Wojewoda* przystąpił do realizacji ustawowego obowiązku jakim jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru, którego dotyczyło zaniechanie gminy, w zakresie koniecznym dla możliwości realizacji inwestycji celu publicznego oraz w konsekwencji wydał w tej sprawie Zarządzenie Zastępcze.

Odpowiadając na pytania:

1. Czy rzeczywiście nastąpiła zmiana planowanego przebiegu wspomnianej linii? Jeśli tak, to z jakich powodów?;
2. Jakie są koszty tej zmiany?;
3. Dlaczego wybrano wariant dłuższy zamiast krótszego?
4. Czy były w tej sprawie przeprowadzone stosowne konsultacje społeczne?
5. Czy były w tej sprawie protesty społeczne, skargi, a jeśli tak, to jak zostały załatwione?

Ad.1

Na etapie postępowania prowadzonego przez *Wojewodę* nie nastąpiła zmiana przebiegu linii 400 kV na terenie Gminy Bakalarzewo.

Wojewoda przed rozpoczęciem procedury sporządzania *mpzp* drobiazgowo i rzetelnie sprawdził, czy zaistniały wskazane w art. 12 ust. 3 *upzp* okoliczności.

Wojewoda upewnił się, że dwutorowa napowietrzna linia elektroenergetyczna 400kV Ełk - granica Państwa została ujęta w obowiązującym wtedy Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego - zatwierdzonym uchwałą nr IX/80/03 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 czerwca 2003r /dalej *pzpw*/. Pamiętać należy, że jedną z kluczowych kwestii dla przebiegu linii 400 kV Ełk – Granica Państwa jest jej oddziaływanie na środowisko – obszar Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy. Przy uchwalaniu *pzpw*, w roku 2003, obszar ten nie był brany pod uwagę, gdyż formalnie powstał dopiero w latach 2008/2009. Następnie *Wojewoda* /zgodnie z art. 14 ust. 5 *upzp*/ dokonał szczegółowych analiz dotyczących zasadności przystąpienia do sporządzenia planu. Wnioski z powyższych analiz wskazywały jednoznacznie, że należy sporządzić miejscowy plan na obszarze umożliwiającym realizację odcinka trasy dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Ełk - granica Państwa na terenie gminy Bakalarzewo. Należało przy tym uwzględnić wiele czynników, a w szczególności:

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego został uchwalony w roku 2003r., po tej dacie ustanowiono obszar Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy;

- wydane przez *Wojewodę* dnia 25 lutego 2005r. Rozporządzenie nr 17/05 w sprawie obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Rospudy” zmienione Rozporządzeniem nr 60/05 z dnia 21 lipca 2005r.;

- wydaną w lipcu 2013r. przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla całej linii 400 kV Ełk – Granica Państwa w ramach której przeprowadzono pełną ocenę oddziaływania inwestycji na środowisko;

To właśnie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla linii 400 kV wydanej w lipcu 2013r. przez RDOŚ, a więc właściwy organ do dokonania oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, **dokonano dogłębnej analizy aż 6 wariantów przebiegu linii 2 x 400 kV.**

Przebieg, dla którego Wojewoda prowadził procedurę, był zgodny z tym, dla którego Gmina, a więc i mieszkańcy przez ponad dwa lata procedowali zarówno zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, jak i sporządzanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz zgodny z decyzją RDOŚ dla całej inwestycji, a więc był to ten przebieg, który RDOŚ wskazał jako najlepszy ze względu na ochronę środowiska. Powyższe zostało potwierdzone przez GDOŚ w grudniu 2013r, kiedy to decyzja RDOŚ została utrzymana w mocy przez GDOŚ. Drobne zmiany nie dotyczyły wskazanego przez RDOŚ przebiegu. W swojej decyzji GDOŚ podkreślił, że RDOŚ prawidłowo rozpatrzył i ocenił alternatywne przebiegi tej linii, a w konsekwencji prawidłowo wskazano wariant najmniej szkodliwy dla środowiska. Decyzja GDOŚ została zaskarżona do WSA w Warszawie, który to w dniu 25 września 2014r. w swoim wyroku o sygn. akt IV SA/Wa 308/14 oddalił wszystkie 3 skargi wniesione na decyzję GDOŚ przez Stowarzyszenie „Partnerstwo Dzikie Mazury” z siedzibą w Giżycku, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do Życia” z siedzibą w Rzeszowie oraz Panią Bożeną Wasilewską mieszkankę gminy Bakałarzewo.

Biorąc pod uwagę powyższe Wojewoda wydał Zarządzenie Zastępcze w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze umożliwiającym realizację odcinka trasy dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Ełk - granica Państwa na terenie gminy Bakałarzewo, w którym to orientacyjnie wskazał taki przebieg linii 400 kV przez gminę Bakałarzewo, który uwzględnia wszystkie powyższe zmiany faktyczne i prawne, a po przeprowadzeniu procedury właściwej dla sporządzania planów miejscowych, a opisanej w *upzp Wojewoda* w dniu 16 lipca 2014r. wydał Zarządzenie Zastępcze Wojewody Podlaskiego w sprawie przyjęcia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze umożliwiającym realizację odcinka trasy dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Ełk – granica Państwa na terenie Gminy Bakałarzewo.

Różnice w przebiegach linii 400 kV w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa i w Zarządzeniu Zastępczym Wojewody Podlaskiego wynikają z różnej dokładności obu dokumentów. *Wojewoda* stoi na stanowisku, że lokalizacja szczegółowa inwestycji celu publicznego należy do zakresu działania samorządu lokalnego, a w związku z tym nie można mówić o konkretnym wskazaniu przebiegu inwestycji celu publicznego w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa. Samorząd województwa, dokonując „rozmieszczenia” inwestycji w terenie, wskazuje gminie tylko orientacyjny ich przebieg, poprzez określenie punktów, które inwestycja ma połączyć lub miejsc przecięcia sieci. Zważywszy na funkcję rysunku uznać należy, iż to część tekstowa (opisowa) ma podstawowe znaczenie. Ona też stanowi podstawę oceny zgodności miejscowego planu i planu zagospodarowania przestrzennego województwa.

Potwierdzenie powyższego znajdujemy w opracowaniu Pana prof. Z. Niewiadomskiego: *„Sposób rozmieszczenia inwestycji celu publicznego w planie zagospodarowania przestrzennego województwa wynika ze skali planu oraz zakresu uprawnień samorządu województwa. Bardzo duża skala planu nie pozwala na wskazanie lokalizacyjne w terenie, ponadto lokalizacja szczegółowa należy do zakresu działania samorządu lokalnego i próba zawarcia jej w planie województwa stanowiłaby istotną ingerencję w samodzielność gminy w zakresie planowania miejscowego. To zaś oznacza, że plan zagospodarowania przestrzennego województwa może lokalizować inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym poprzez wskazanie gminie, gdzie inwestycja ma być zrealizowana, a w przypadku infrastruktury liniowej - poprzez wskazanie punktów, które ma połączyć lub miejsc przecięcia sieci.”* (Z. Niewiadomski, *op. cit.*, uwagi do art. 39 *upzp*, nb. 5). Analogiczny pogląd na charakter prawny planu zagospodarowania przestrzennego województwa wyraził WSA w Opolu w wyroku z dnia 20 listopada 2007 r., II SA/Op 718/06, wskazując, że *„Z woli prawodawcy, rolą tegoż planu jest kształtowanie polityki przestrzennej, sporządzany jest on dla obszaru całego województwa, co siłą rzeczy wymusza stosunkowo duży stopień jego ogólności w zakresie organizacji przestrzennej województwa. Pamiętać też trzeba, że kompetencje planistyczne organów województwa nie mogą naruszać władztwa planistycznego samorządów lokalnych (gmin). Z przepisu ust. 3 art. 39 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że wskazany w nim przedmiot planu województwa nie jest kompletny, jednak analizując sposób określenia koniecznych jego ustaleń, a mianowicie użycie takich sformułowań, jak: "podstawowe elementy", "obszar", "system obszarów", "granice terenów", "zasady", dojsć należy do wniosku, iż omawiany plan nie powinien i nie może zawierać wypowiedzi*

szczegółowych.”. Pogląd ten jest powszechnie aprobowany w doktrynie (por. także M. J. Nowak (red.) *Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz*, uwagi do art. 39 *upzp*, nb. 6, Legalis 2013; H. Izdebski [w:], H. Izdebski, I. Zachariasz, *Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz*, uwagi do art. 39 *upzp*, nb. 2, LEX 2013).

W świetle powyższego, również przebieg inwestycji określony w *pzpw* nie może mieć innego charakteru, niż jedynie charakter orientacyjny, określający punkty, które Inwestycja ma połączyć lub miejsca przecięcia sieci. Część tekstowa *pzpw* określa, przez jakie gminy przebiegać będzie Inwestycja, wymieniając wśród nich gminę Bakalarzewo. Załącznik graficzny do *pzpw* ma przy tym charakter jedynie przykładowy i wyjaśniający – nie jest wiążący dla opracowywania regulacji planistycznych zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Potwierdza to pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku WSA w Lublinie z dnia z 11 maja 2006 r., II SA/Lu 320/06, w którym sąd ten stwierdził, że „Część graficzna planu miejscowego nie może samodzielnie stanowić podstawy do wywodzenia z niej samoistnych ustaleń nie korespondujących z częścią tekstową. W przekonaniu Sądu, zważywszy na wskazane funkcje rysunku, uznać należy, iż to część tekstowa /opisowa/ ma podstawowe znaczenie”.

Ad. 2

Trudno ocenić jaki byłoby koszt realizacji innego przebiegu linii 400kV na terenie Gminy Bakalarzewo. Wiedzę taką może posiadać inwestor, gdyż to on w początkowej fazie realizacji całej inwestycji analizował różne warianty przebiegu linii 400 kV na terenie gminy Bakalarzewo więc mógł też analizować koszty realizacji poszczególnych wariantów.

Wojewoda nie brał pod uwagę innych wariantów przebiegu niż ten wskazany w decyzji RDOŚ jako najlepszy ze względu na ochronę środowiska, a więc ten sam, dla którego gmina przez ponad 2 lata prowadziła procedury planistyczne zmiany studium i sporządzenia planu.

Ad. 3 i Ad. 4

Zagadnienie wariantów i ich wyboru nie było przedmiotem analizy przez *Wojewodę*. Powyższe jest zgodne z delegacją ustawową zawartą w przepisie art. 12 ust.3 *upzp*.

Wojewoda działając na podstawie powyższego przepisu dokonał opisanych w nim czynności zmierzających do uzgodnienia terminu realizacji tej inwestycji i warunków

wprowadzenia tej inwestycji do studium. Jednym z warunków była realizacja linii napowietrznej w określonym przebiegu - zgodnym z decyzją RDOŚ dla całej inwestycji oraz zgodnym z tym, dla którego Gmina, a więc i mieszkańcy przez ponad dwa lata procedowali zarówno zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, jak i sporządzanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego /to był ten czas, kiedy mieszkańcy mieli możliwość decydowania o tym jaką trasą i w jakiej technologii będzie poprowadzona linia 400 kV na terenie gminy/.

Jednocześnie należy pamiętać, że *Wojewoda* działając na podstawie art. 12 ust. 3 *upzp* jeszcze przed rozpoczęciem procedury planistycznej mającej na celu sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii 400 kV na terenie gminy Bakalarzewo dokonał szeregu analiz dokumentów dotyczących zagadnień środowiskowych, z których jasno wynikało, że podczas ich sporządzania społeczność lokalna nie została pominięta i wielokrotnie konsultowano różne warianty przebiegu przedmiotowej linii przez teren gminy Bakalarzewo. Z decyzji właściwego organu do spraw ochrony środowiska to jest RDOŚ w Białymstoku jednoznacznie wynika, że przeanalizowano 6 wariantów przebiegu tej linii. Podczas analizy tych wariantów RDOŚ potwierdził, że wskazany przez inwestora do realizacji wariant spełnia wszystkie wymagania wynikające z przepisów prawa. Konsekwencją tego jest potwierdzenie przez RDOŚ w swojej decyzji, że wariant ten jest najmniej szkodliwy dla środowiska, a więc również dla ludzi.

Przepisy *upzp* nie przewidują konsultacji społecznych w czasie prowadzonej w oparciu o art. 12 ust. 3 *upzp* procedury, a mimo to *Wojewoda* wyszedł naprzeciw prośbom mieszkańców gminy wielokrotnie delegując swoich przedstawicieli na spotkania z mieszkańcami w sprawie linii 400 kV na terenie gminy. Na prośbę *Wojewody*, by jak najpełniej i jak najrzetelniej odpowiedzieć na wszystkie zadawane przez mieszkańców pytania, w spotkaniach tych uczestniczyli przedstawiciele RDOŚ i inwestora. Spotkania takie, pomimo, że nie wynikały z przepisów *upzp* odbyły się na terenie gminy Bakalarzewo w Bibliotece Publicznej, w Podlaskiej Izbie Rolniczej w Porosłach, w Powiatowym Urzędzie Pracy w Suwałkach, w Podlaskim Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku. Jedną ze złożonych przez *Wojewodę* pisemnych propozycji spotkania mieszkańcy pozostawili bez odpowiedzi. O zapewnieniu możliwości pełnego uczestnictwa mieszkańców w prowadzonej wtedy przez Gminę procedurze i o wielokrotnych konsultacjach, a nawet o wprowadzeniu korekt przebiegu linii świadczą również dokumenty otrzymane od gminy i od inwestora, a które to dokumenty były

sporządzone w czasie ponad dwuletniego okresu procedowania przez gminę zmiany *sukzp* dla linii 400 kV.

Wojewoda, wychodząc naprzeciw mieszkańcom gminy, wszystkie wymagane prawem informacje dotyczące przystąpienia do sporządzania miejscowego planu przez *Wojewodę*, prowadzonej procedury i te dotyczące wydania *ZZWP* zamieszczał w przewidzianych ustawowo terminach na stronach BIP Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego, w prasie, przez Ogłoszenia i przez Obwieszczenia na tablicy ogłoszeń zarówno PUW, ale również dodatkowo były przesyłane do gminy Bakalarzewo.

Ponadto *Wojewoda* zgodnie z zapisami art. 17 *upzp* powiadamiał przez obwieszczenia i ogłoszenia o wszystkich czynnościach jakie podejmował w sprawie linii 400 kV, wysyłał pisemne zawiadomienia o przystąpieniu do sporządzania mpzp dla linii 400 kV na terenie gminy Bakalarzewo do wszystkich instytucji i organów właściwych do uzgadniania i opiniowania planu. Powyższe pokazuje, że *Wojewoda* zrealizował przewidziane prawem obowiązki dotyczące informowania zarówno osób fizycznych, organów i instytucji jeśli chodzi o *ZZWP* w sprawie linii 400kV.

Podczas prowadzonej procedury *Wojewoda* wyłożył do publicznego wglądu projekt *ZZWP* w siedzibie Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz zamieścił go na stronach BIP od 22 maja 2014r., czyli na 21 dni przed dyskusją publiczną, która odbyła się 12 czerwca. Był to termin w pełni zgodny z przepisami art. 17 pkt 9 *upzp*. Ponadto o tym kiedy i gdzie projekt *ZZWP* będzie wyłożony do publicznego wglądu, gdzie i kiedy odbędzie się dyskusja publiczna nad rozwiązaniami przyjętymi w *ZZWP* oraz w jaki sposób i do kiedy można wnosić uwagi do projektu *ZZWP* *Wojewoda* poinformował mieszkańców zgodnie z *upzp* poprzez Wójta Gminy Bakalarzewo, który to na ponad 7 dni przed wyłożeniem projektu *ZZWP* do publicznego wglądu zawiesił na tablicy ogłoszeń gminy stosowne obwieszczenie w tej sprawie.

O terminie dyskusji publicznej mieszkańcy Gminy zostali poinformowani prawie miesiąc przed jej terminem. W tym czasie do *Wojewody* nie trafiły od mieszkańców żadne sygnały mogące wskazywać na to, że wyznaczony zgodnie z *upzp* termin im nie odpowiada. Taki wniosek wniesiono dopiero na dyskusji publicznej to jest dnia 12 czerwca 2014r. w Bakalarzewie. Dyskusja publiczna nad rozwiązaniami przyjętymi w *ZZWP* w sprawie przyjęcia mpzp na obszarze umożliwiającym realizację odcinka trasy dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Ełk – granica Państwa na terenie gminy Bakalarzewo odbyła się dnia 12 czerwca 2014r.

Jednocześnie wyjaśniam, że *Wojewoda* oraz jego przedstawiciele **wielokrotnie uczestniczyli w spotkaniach z mieszkańcami Gminy Bakalarzewo**, Wójtem i przedstawicielami Rady Gminy w sprawie sporządzanego przez *Wojewodę* miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w trybie art. 12 ust 3 *upzp*. Na tych spotkaniach również poruszano i wyjaśniano zagadnienie przebiegu linii przez gminę Bakalarzewo.

***Wojewoda* zawsze pozostawał i pozostaje do dyspozycji** wszystkich mieszkańców województwa, w każdej sytuacji i zawsze wtedy gdy mieszkańcy się do niego o pomoc lub wyjaśnienie zwrócą.

Pamiętać należy, że **gmina Bakalarzewo przez ponad 2 lata prowadziła równoległe dwie procedury planistyczne**. Jedna z nich dotyczyła sporządzenia zmiany studium - miała na celu wprowadzenie linii 400 kV do studium gminy. Druga procedura planistyczna **dotyczyła sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla linii 400 kV** na terenie gminy Bakalarzewo. Istotne jest też to, że przebieg linii 400 kV dla jakiego gmina przez ponad 2 lata procedowała sporządzanie planu był identyczny z tym jaki wskazał RDOŚ, jaki wybrał Inwestor i dla jakiego obecnie *Wojewoda* sporządził plan miejscowy w trybie art. 12 ust. 3 *upzp*. Obie procedury prowadzone w gminie były zgodne z zapisami *upzp* /art. 9 do 13 *upzp* dla studium i art. 14 do 20 *upzp* dla planu/, a to oznacza, że mieszkańcy mieli możliwość składania wniosków do sporządzanego w gminie planu, że projekt planu był sporządzany pod nadzorem Wójta gminy, że projekt planu był wyłożony do publicznego wglądu /z posiadanych dokumentów wynika, że miało to miejsce wielokrotnie w latach 2012 – 2013/, że miała miejsce dyskusja publiczna nad ustaleniami zawartymi w sporządzanym przez gminę planie oraz to, że mieszkańcy mogli wnieść uwagi do planu.

Powyższe pokazuje, że społeczność lokalna nie była pominięta, a wręcz przez ponad 2 lata czynnie uczestniczyła w obydwu prowadzonych w gminie procedurach, a więc w sporządzaniu przez Wójta gminy projektu planu dla linii 400 kV o przebiegu identycznym jak zrobił to *Wojewoda* oraz w sporządzaniu zmiany studium gminy.

Wojewoda nie tylko wypełnił wszystkie przewidziane prawem obowiązki dotyczące spotkań i dyskusji z mieszkańcami, ale również wielokrotnie wychodził naprzeciw oczekiwaniom mieszkańców uczestnicząc osobiście lub poprzez swoich pełnomocników w spotkaniach, na których zagadnienie przebiegu linii 400kV przez gminę Bakalarzewo było wielokrotnie poruszane. Powyższe pokazuje, że nie naruszono przysługującego gminie władztwa planistycznego, że *Wojewoda* nie pominął w swoich działaniach społeczności lokalnej.

Z posiadanych przez *Wojewodę* dokumentów wynika, że również inwestor i jego przedstawiciele w czasie procedowania przez gminę Bakalarzewo zmiany studium i sporządzania planu w latach 2009 – 2013 uczestniczyli w wielu spotkaniach zarówno z mieszkańcami jak i Wójtem oraz Radą Gminy. *Wojewoda* w tamtym czasie w tych spotkaniach nie uczestniczył.

Ad. 5

Wojewoda, w czasie prowadzonej procedury planistycznej, wyznaczył przewidziane w *upzp* 21 dniowe terminy na wnoszenie wniosków do sporządzanego planu i uwag do wyłożonego do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Mieszkańcy, Rada Gminy i Wójt wnieśli zarówno wnioski, jak i uwagi do planu. Dokumenty te dotyczyły korekty przebiegu linii 2 x 400 kV oraz zmiany technologii wykonania linii z napowietrznej na kablową /podziemną/. Uwzględnienie takich wniosków i uwag nie było możliwe. Trasa przebiegu linii proponowana przez składających wnioski była niezgodna z trasą wskazaną przez RDOŚ w Białymstoku – właściwy organ do spraw środowiska. To RDOŚ przeanalizował 6 wariantów przebiegu tej linii i jako najmniej szkodliwy dla środowiska wskazał przebieg linii 2 x 400 kV taki dla jakiego gmina przez ponad dwa lata procedowała sporządzanie planu i dla jakiego sporządzany był plan miejscowy przez *Wojewodę*. Wszyscy mieszkańcy wnoszący wnioski i uwagi otrzymali indywidualnie odpowiedzi na swoje wnioski i uwagi wraz z szerokim uzasadnieniem sposobu ich rozpatrzenia.

Wydane 15 października 2013r. Zarządzenie Zastępcze Wojewody Podlaskiego w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze umożliwiającym realizację odcinka trasy dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Ełk - granica Państwa na terenie gminy Bakalarzewo zostało zaskarżone przez Radę Gminy Bakalarzewo i Wójta Gminy Bakalarzewo do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. WSA w Białymstoku, po rozprawie dnia 27 lutego 2014r., dnia 6 marca 2014r. wydał wyrok Sygn. akt II SA/Bk 1162/13, w którym oddalił skargę. W uzasadnieniu do wyroku sąd podzielił stanowisko *Wojewody*, że w ramach procedury sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w trybie art. 12 ust. 3 *upzp* powinny być wydane dwa Zarządzenia Zastępcze, jedno o przystąpieniu, a drugie o przyjęciu planu miejscowego. Sąd uznał

również za prawidłowe działanie *Wojewody* polegające na zastosowaniu procedury planistycznej opisanej w art. 12 ust. 3 *upzp*.

Na wydane w dniu 16 lipca 2014r. Zarządzenie Zastępcze Wojewody Podlaskiego w sprawie przyjęcia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze umożliwiającym realizację odcinka trasy dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Ełk – granica Państwa na terenie Gminy Bakalarzewo wpłynęło 10 wezwań do usunięcia naruszenia prawa. Na wszystkie wezwania *Wojewoda* udzielił wyczerpującej odpowiedzi i każdemu z wnoszących przesłał odpowiedź na piśmie.

Do dnia dzisiejszego nie wniesiono skargi do WSA na wydane 16 lipca 2014r. ZZWP.

Dodatkowo, odnosząc się do poruszonych we wstępie Oświadczenia podejrzeń związanych z działaniami korupcyjnymi wynikającymi z tego kto jest właścicielem konkretnych działek na terenach, przez które przebiega linia 400 kV, informuję, że kwestie własności poszczególnych działek, przez które przebiega pas technologiczny dla linii 400 kV na terenie Gminy Bakalarzewo nie podległy analizie czy ocenie podczas sporządzania przez *Wojewodę* miejscowego planu w trybie art. 12 ust. 3 *upzp*. Przebieg linii, dla którego *Wojewoda* sporządził miejscowy plan, jak wykazano wcześniej, wynikał z decyzji RDOŚ sporządzonej dla całego przedsięwzięcia jakim jest budowa fragmentu mostu energetycznego Polska – Litwa na odcinku Ełk – Granica RP.

Z wyuzanmi szacunkem

WICEWOJEWODA PODLASKI
Wojciech Dzierżgowski

